

Gn kapitola 42.

[1] Když Jákob viděl, že v Egyptě prodávají obilí, vytkl svým synům: "Co se díváte jeden na druhého?" [2] A řekl: "Slyšel jsem, že v Egyptě prodávají obilí. Sestupte tam a nakupte je pro nás, ať zůstaneme naživu a nezemřeme." [3] Deset Josefových bratrů tedy sestoupilo nakoupit v Egyptě obilí. [4] Josefova bratra Benjamína s nimi Jákob neposlal, protože si řekl: "Aby snad nepřišel o život!" [5] Izraelovi synové přišli spolu s jinými nakoupit obilí, protože v kenaanské zemi byl hlad. [6] Josef byl říšským správcem a prodával obilí všemu lidu země. Když přišli jeho bratři, skláněli se před ním tvář k zemi. [7] Josef spatřil své bratry a poznal je, ale sám se jim nedal poznat a mluvil s nimi tvrdě. Otázal se jich: "Odkud jste přišli?" Odvětili: "Z kenaanské země, abychom nakoupili potravu." [8] Ačkoli Josef své bratry poznal, oni ho nepoznali. [9] Tu si vzpomněl na sny, které se mu o nich zdály. Křikl na ně: "Jste vyzvědači! Přišli jste obhlédnout nechráněná místa země." [10] Ohradili se: "Nikoli, pane; tvoji otroci přišli nakoupit potravu. [11] Všichni jsme synové jednoho muže, jsme poctiví lidé. Tvoji otroci nikdy nebyli vyzvědači." [12] Ale on trval na svém: "Ne, přišli jste obhlédnout nechráněná místa země." [13] Odvětili: "Tvých otroků bylo dvanáct. Jsme bratři, synové jednoho muže z kenaanské země. Nejmladší je teď u otce a jeden - ten už není." [14] Ale Josef stál na svém: "Je to tak, jak jsem řekl. Jste vyzvědači. [15] Takto budete prověřeni: Jakože živ je farao, nevyjdete odtud, dokud sem nepřijde váš nejmladší bratr. [16] Vyšlete jednoho z vás, aby ho přivedl; vy zůstanete v poutech. Tak budou vaše výpovědi ověřeny, mluvíte-li pravdu. Když ne, jakože živ je farao, jste vyzvědači." [17] A vsadil je společně na tři dny do vazby. [18] Třetího dne jim Josef řekl: "Toto udělejte a zůstanete naživu. Bojím se Boha. [19] Jestliže jste poctiví, zůstane jeden z vás spoután ve vězení; ostatní půjdete a donesete obilí, aby vaše rodiny nehladověly. [20] Svého nejmladšího bratra přiveďte ke mně; tak se prokáže pravdivost vašich výpovědí a nezemřete." I učinili tak. [21] A řekli si navzájem: "Jistě jsme se provinili proti svému bratru; viděli jsme jeho tíseň, když nás prosil o smilování, ale nevyslyšeli jsme ho. Proto jsme přišli do tísně teď my." [22] Rúben jim odpověděl: "Cožpak jsem vám neřikal, abyste se na tom hochovi neprohřešovali? Neposlechli jste, a teď jsme voláni za jeho krev k odpovědnosti." [23] Nevěděli, že jim Josef rozumí, neboť s nimi mluvil skrze tlumočnicka. [24] Josef se od nich odvrátil a zaplakal. Pak se k nim obrátil a mluvil s nimi. Potom z nich vybral Šimeóna a před jejich očima ho spoutal. [25] Nato dal příkaz, aby naplnili jejich měchy obilím, vrátili každému do jeho pytle stříbro a dali jim potravu na cestu. Učinili tak. [26] Bratři naložili nakoupené obilí na osly a odjeli. [27] Když pak na místě, kde nocovali, rozvázal jeden z nich pytel, aby dal svému oslu obrok, uviděl své stříbro navrchu v žoku. [28] Zvolal na bratry: "Mé stříbro je tady! Zde v žoku!" Zůstali jako bez sebe, roztřáslí se a říkali jeden druhému: "Co nám to jen Bůh učinil?" [29] Když přišli k svému otci Jákobovi do kenaanské země, pověděli mu všechno, co je potkalo: [30] "Ten muž, pán země, mluvil s námi tvrdě a měl nás za vyzvědače. [31] Žíkali jsme mu, že jsme poctiví lidé, že nejsme vyzvědači, [32] že nás bylo dvanáct bratrů, synů našeho otce; jeden, ten že už není, a nejmladší že je teď u otce v kenaanské zemi. [33] Ale ten muž, pán země, odvětil: 'Že jste poctiví, poznám podle toho: Jednoho ze svých bratrů necháte u mne. Vezměte obilí, aby vaše rodiny nehladověly, a jděte. [34] Svého nejmladšího bratra pak přiveďte ke mně. Tak poznám, že nejste vyzvědači, že jste poctiví. Potom vám vašeho bratra vydám a můžete v zemi volně obchodovat.'" [35] Když vyprazdňovali pytle, našel každý ve svém pytli váček se stříbrem. Jakmile oni i otec spatřili váčky se stříbrem, padla na ně bázeň. [36] Otec Jákob jim řekl: "Připravujete mě o děti. Nemám Josefa ani Šimeóna, a Benjamína mi chcete vzít. To všechno na mne dolehlo!" [37] Nato Rúben svému otci pravil: "Můžeš usmrtit dva z mých synů, jestliže ti Benjamína nepřivedu. Svěř mi ho, já ti ho přivedu zpátky!" [38] Ale on řekl: "Můj syn s vámi do Egypta nesestoupí. Jeho bratr je mrtev, zůstal sám. Kdyby na cestě, kterou se budete ubírat, přišel o život, uválili byste na mé šediny žal a přivedli mě do podsvětí."